

ud af Statsformuen, desto bedre, at det ikke er uden en vis Skade for Statsformuen i det Hele, at der concentreres altfor store Arbeider, uproductive Arbeider, paa eet Punkt, som tage en stor Masse af Penge bort. So Mindre Statskassen kan kræbe af Statsformuen, desto bedre maa den sigte jo udvikle sig. — Det er vanskeligt, siger den ærede Minister, at bestemme, hvad Papirmarkedet her kan tage af Statsobligationer. Ja, Markedet her har jo ganske vist taget meget Betydeligt i Forhold til vort Lands Størrelse, men at disse store Foretagender, som vi have havt for her i de senere Aar med Forventning om flere lignende, have haft en meget betydelig Indflydelse paa Prisen paa de kongelige Obligationer, det vil fremgaae af en Opfskrift, som jeg her har, fra 1847 til den 15de Januar d. A. Man vil deraf see, at medens Coursen har varieret fra nogle og halvtreds til 102 og 102³/₄ og ned igjen til 96 og 97 osv., kommer der et ganske decideret Nedfald i de senere Aar, saaledes, at naar vi i Begyndelsen af 1847 havde 103—4, ere vi nu i lidt over 88. Dette er dog et ret godt Beviis for, at der er for meget af dette Papir paa Markedet. Skal nu dertil i saa Aar komme det Sjællandske Selskabs Obligationer, 5 Millioner, vore 7—8 Millioner og de Millioner, der endnu ikke ere betalte for Arbeider, der staae tilbage i Sjælland, saa faae vi en betænkkelig Sum af et og samme Slags Papir. Vi ere jo dog alle enige om gjerne at gjøre Alt, hvad der kan tjene til Landets Udvikling, det være sig enten Sjællands eller Dernes Udvikling; men jeg bliver ved at troe, at denne Sag ikke lider det allermindeste Skaar derved, at vi udsætte den, indtil vi komme sammen til Efteraaret. So længere Tid der gaaer hen inden Fuldbetalingen af de Baner, der nu ere under Arbeide, desto bedre. Der tales meget og har været talt meget om, at der er Udsigt til Krig og Vidtløstigheder i Europa. Hvorfor da ikke vente, naar man ikke i fjerneste Maade derved skaber den Sag, man vil fremme? Jeg siger tværtimod, at man vil gaae den; thi Publicum vil ikke kunne forstaae den overordentlige Hast, hvormed man bevilger ikke alene de Baner, som Regjeringen forlanger, men ogsaa de Baner, som det ærede

Udvalg foreslaaer, at man vil bevilge, den vestjydske Bane og tillige Anlægget af Esbjerg Havn osv. Man vil heller ikke kunne forstaae, at naar Esbjerg Havn skal anlægges som et vigtigt Udgangspunkt for Sjælland, man da ikke iler med at gjøre Jernbanen særdig samtidig med Havnen, saa at Havneanlægget idetmindste kan nyde Godt af Jernbanen, og en heel Deel Penge spares derved; men de ærede Medlemmer i Udvalget have en saadan Forsjærlighed for den norske Trafik over Frederikshavn og gjennem Vendsjøssel, at vi absolut skulle gjøre dette Stykke Bane særdigt først, og ikke det, som forekommer mig mere nødvendigt i Forbindelse med Esbjerg Havn, nemlig den sydlige og vestlige Bane. Jeg skal altsaa for mit Vedkommende stemme imod, at vi i denne Session give os af med Jernbaneprojecter, som aabenbart ikke ere i den Grad veloverveiede, som de burde være eller forsynede med de Detaillier, man kunde vente at faae leverede, naar der fordrer saa store Summer. Der er jo stillet et Forslag af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spønnek). Det synes mig at være taaleligere; men, saavidt jeg forstod det ærede Medlem igaar, helder han ogsaa til den Mening, at det ikke vil være til nogen Skade, at man venter.

Jernbanen: Naar jeg har forlangt Ordet i denne Sag og ønsker det ærede Things Opmærksomhed i nogle Dieblit, stæer det nærmest for at bede navnlig Udvalgets ærede Ordfører om nærmere Oplysning, der kan vellede mig og maaskee Flere til ret Forstaaelse af Udvalgets Fleertals Endringsforslag Nr. 2, navnlig dettes Punkt d. Sammenholder man nemlig Orddyden af dette Forslag, som angaaer Retningen af den jydskke Iverbane, med de Ord i Betænkningen, som skulle begrunde Forslaget, og Udvalgets Fleertals Betragtning deraf, de Ord nemlig: „At med Hensyn til Retningen af den sydlige Iverbane erkjender Fleertallet, at der behøves fornøiede Overveielser, hvorfor det foreslaaes, at Valget af denne Banes Retning holdes aabent“ — da forekommer det mig, at naar man ved Siden deraf lægger Mærke til, hvorledes Forslaget lyder fremkom-